574

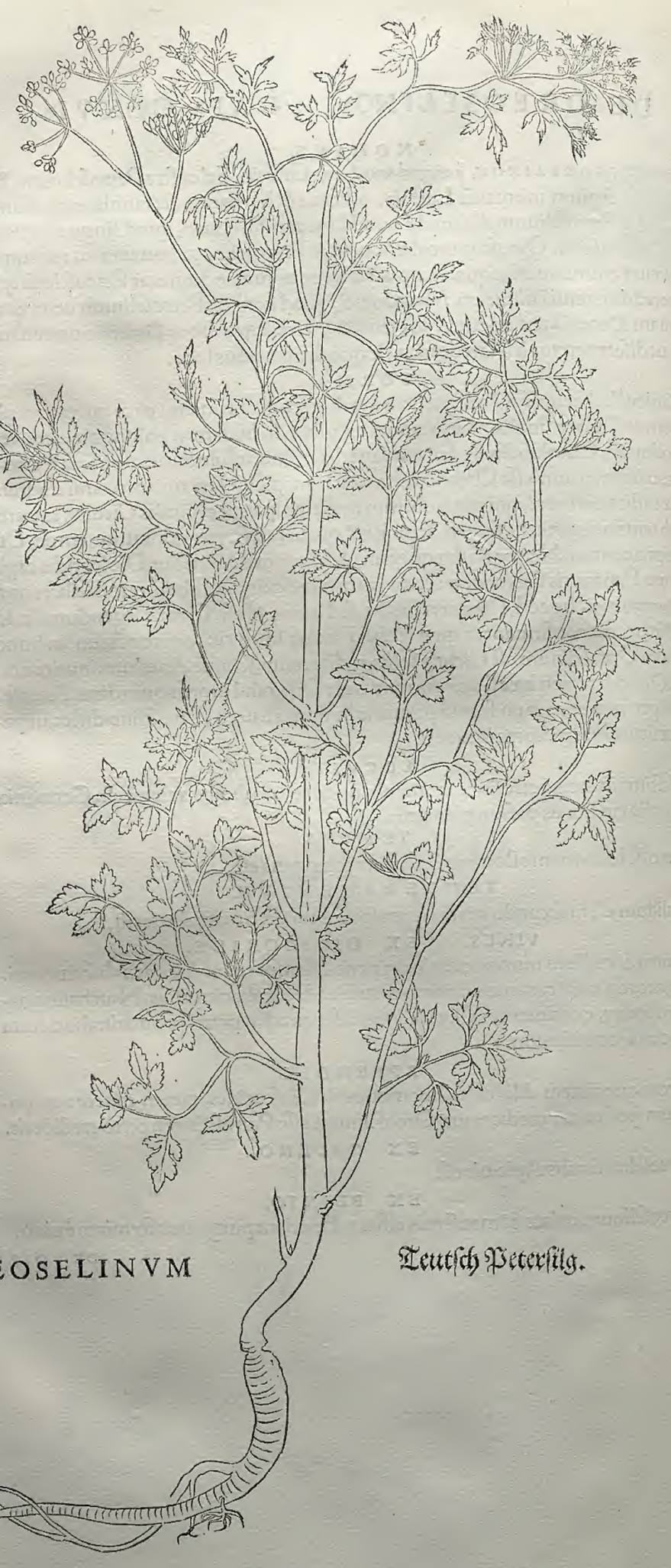

OREOSELINVM

Teutſch Peterſilg.

DE OIS▸ CAP▸ C

NOMINA.

A

Græcís, Sorbus Latinis, eſt arbor cui
leno teſte, Latinis uerò Sorba appellan
claturam retinuerunt. Germanis Spe
pta puto uoce pro Sorbópffel nomina
cata ſunt, quaſi mâla auſtera.

GENERA.

Sorborum duo genera tradit Theophraſtus lib.
fœminam fructiferam, & maſculam ſterilem. Diffe
bit, quod aliæ orbiculatum, aliæ ouatum ferant. F
res ſentiuntur, ouati ſæpenumero acidi, minuſq; od
in Sorbo quatuor differentias Latinos noſſe memo
ait, rotunditas mâli eſt, alijs turbinatio pyri, alijs ou
tum genus torminale appellant. Nos picturam eiu
tum pyri inſtar fructum ædit, qui Germanis Spó
birn/aut quaſi auſterum pyrum dicitur.

FORMA.

Sorbus arbor eſt procera, recto caudice, cortice l
uum albicante, cuius folia pediculo ſingulari, prolix
ta, alæ modo à lateribus exeuntia, tanquam ex omn
que laciniatum, uerum ampliuſculo interuallo diſt
tremo pediculi folium impar prominet, cuius acce
Figura laurum tenuifoliam imitantur, uerum amb
B in extremum acutum mucronata, ſed in rotundius
gulari petiolo, è multis minutis & candidis conſtan
ctum eſt, uel ouatus, uel pyri inſtar turbinatus. R
ſcendentes, ualidas tamen & craſſas & incorruptib

LOCVS.

Loca amat humida, montana & frigida, eodem

TEMPVS.

Autumno fructus ſuos Sorbus oſtentat.

TEMPERAMENT

Adſtringentẽ obtinet qualitatem Sorbus, ſed mu

VIRES. EX DIO

Sorba mâlorum colorem referentia, necdum ma
cata, cum manduntur aluum ſiſtunt. Farina eorun
co in eundem uſum ſumitur. Poteſt idem & decoc

EX GALEN

Sorba quidem adſtringunt, ſed multò fortius M
rem aluo fluenti in cibo accõmodatiſsimè exhibent
te ſumuntur: prorſus enim initio nihil acerbi uti M
citra acerbitatẽ duntaxat auſterus eſt. Illud porrò n
parcè, non largè ut ficus, uuaſq; eſſe comeden
ut cibis, ſed magis ut medicamen